

magt, ja, vedkommende vil endda få ekstraordinært stor indflydelse, og det kan de vælgere, der har stemt på den person, sikkert ikke være kedede af. Det vil de sikkert være tilfredse med. Og da de jo desuden har stemt på denne kandidat som kandidat for det pågældende parti, vil de da kun være tilfredse.

Derfor holder – også ifølge hr. Groves eget udsagn lige nu i hans sidste korte bemærkning – argumentet om, at man dermed fører vælgerne bag lyset, aldeles ikke. Det modsatte er i virkeligheden tilfældet. De får mere indflydelse for deres stemme, end de ellers ville have fået.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg forstår overhovedet ikke hr. Groves påstand om, at man får ekstra indflydelse, ekstra mandater, ekstra styrke i Folketinget ved denne ordning. Altså man har det antal stemmer i Folketinget, som vælgerne har givet én, hvad enten den ordning eksisterer eller ikke eksisterer.

Men det vil jo svare til, at da Venstre i sin tid altså havde sine 22 mandater og havde valgt 5, 6, 7 ministre uden for Folketinget, skulle man altså også have haft større styrke i Folketinget, fordi man havde taget ministre udefra. Skal vi så også forbyde det?

Altså jeg kan ikke se forskel på, om der sidder nogle ministre, som har været valgt til Folketinget, som får orlov og dermed ikke kan stemme i Folketinget, eller man tager mennesker udefra, som altså ikke er medlemmer af Folketinget, men som også sidder på de bænke, hvor regeringen sidder.

Jamen hvis Det Radikale Venstre havde valgt det anderledes, giver det altså også et større antal radikale på regeringsbænkene og i denne sal, end vælgerne har peget på, men ikke flere, der har stemmer.

Jeg fatter overhovedet ikke logikken i hr. Groves argumentation. I øjeblikket tror jeg, at hr. Grove nærmest er i gang med at nedlægge alle de ordninger, der findes her i Folketinget.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Der kom jo ikke nye argumenter frem her. Det eneste, jeg vil sige til det, er, at her er det også vælgerne, det drejer sig om. Hvis man tager en minister udefra, er det ikke noget, vælgerne har været med til at afgøre. Det, vælgerne afgør, er, hvem skal sidde her i salen, og hvis man er valgt hertil, så bør man enten træde helt ud eller også

fortsætte sit arbejde. Det er dér, forskellen er. Her vil man begge dele på én gang.

Hvis man mente noget med at adskille den lovgivende og den udøvende magt, skulle det jo gælde permanent for alle, sådan som det er i Norge. Men det kunne Det Radikale Venstre ikke få igennem, for det ville Socialdemokratiet ikke være med til. Deri ligger det jo.

(Kort bemærkning).

Birthe Rønn Hornbech (V):

I Venstres skyggeministerium er vi naturligvis i fuld sving med at forberede den liberale regering, der snart vil komme til her i Danmark, og vi har også forberedt en række love, der omgående skal afskaffes. Regeringen har i dag sørget for at få vedtaget to love, som bliver de allerførste. Jeg håber, at ministerorlovsloven bliver den allerførste, som en kommende borgerlig liberal regering får afskaffet.

Jeg har bemærket en ny sprogbrug her i Folketingssalen fra hr. Peter Duetofts side. Når man er uenig i synspunkterne, så er de tåbelige, hørte jeg mig til. Jeg vil nøjes med at sige, at jeg er komplet uenig med hr. Peter Duetoft.

Vi stemmer ikke bare imod denne lov i Venstre, vi stemmer imod med næb og kløer. Den form for krisehjælp til et nødstedt parti vil vi ganske enkelt ikke være med til, selv om krisehjælp er blevet meget moderne i dagens Danmark.

Dette lovforslag er en radikal særlov, der alene kommer til at forgyldte De Radikale. Det er en radikal særlov, der ikke bare forgylder ministre, der nu skal bestille mindre, men have det samme i løn, men partiet skal også forgyldes. Det er vælgerbedrag. Dette skyldes jo, at vælgerne ikke er tilfredse med Det Radikale Venstre, og derfor tiltusker man sig ved et snuptag nogle pladser, som vælgerne slet ikke har ønsket man skulle have.

Så siger hr. Arne Melchior: Jamen det er jo vanskeligt at være et lille parti. Ja, det er da rigtigt, men det er nu engang vælgerne, der bestemmer, hvor stort eller hvor lille et parti skal være.

Så var fru Pia Gjellerup inde på, at det her ikke er nogen større ændring. Jo, det er det, for vælgerne ved jo ikke, hvem der er folketingsmedlemmer, for den ene dag er man minister, og den anden dag er man ikke mere minister, så er man pludselig tilbage som folketingsmedlem. Det er jo fuldkommen i strid med, hvad vælgerne har besluttet.